

gen gjort for at protestere mod dette åbenbare anslag mod den frie presse?»

Svar (24/2 04)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

»Udenrigsministeriet har, når de pågældende journalister har ønsket det, konkret taget sagerne op med de russiske myndigheder med henblik på at få ændret afgørelserne. I overensstemmelse med praksis har de russiske myndigheder ikke givet nogen officiel begrundelse for afvisningerne.

I EU forberedes forhandlinger med Rusland om gensidige lettelse i visumprocedurerne. Danmark har foreslået, at den fælles EU-holdning bør omfatte lettelse for journalister.«

Spm. nr. S 2105

Til udenrigsministeren (10/2 04) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om de russiske myndigheders afvisning af at give indrejsevisum til en række danske journalister er et ensidigt skridt mod dansk presse, eller om journalister fra andre OSCE-lande aktuelt har været udsat for det samme?»

Svar (24/2 04)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

»Den russiske afvisning kan ikke opfattes som specielt rettet mod dansk presse. Rusland har generelt skærpet sine visumregler. Der er eksempler på tilsvarende afvisninger af journalister fra andre OSCE-lande.«

Spm. nr. S 2166

Til justitsministeren (13/2 04) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvordan det kan være, at ministeriet ikke er i besiddelse af kontrakterne vedrørende salgene af våben til Topmark Trading og Saab Bofors Dynamics (jf. besvarelsen af

spørgsmål 88 (Retsudvalget, alm. del – bilag 475)?«

Svar (20/2 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I henhold til våbenlovens § 6, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 26. januar 2000, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at udføre våben og krigsmateriel mv.

Ansøgninger om tilladelse til udførsel af våben og krigsmateriel mv. indgives til Justitsministeriet, som i de fleste tilfælde forelægger ansøgningen for Udenrigsministeriet, der vurderer sagen i lyset af dansk våbeneksportpolitik og påser overholdelsen af EU's adfærdskodeks for våbenkontrol.

Justitsministeriet modtager i forbindelse med ansøgninger om udførsel af våben og krigsmateriel navnlig oplysninger om eksportøren, udstyrets art, mængde og værdi, bestemmelsesland og modtager. Herudover kræves der i de fleste tilfælde dokumentation for, at myndighederne i importlandet er indforstået med overførslen.

Er der tale om større partier af skydevåben eller om forsvarsmateriel skal ansøgeren som udgangspunkt fremlægge et internationalt importcertifikat fra myndighederne i importlandet, som derved attesterer, at importøren har forpligtet sig til at indføre det pågældende vareparti til importlandet. Ansøgeren skal endvidere erklære, at han ved varens afsendelse vil afkræve køberen et af myndighederne i importlandet udstedt ankomstbevis, der viser, at varepartiet herefter alene kan genudføres efter indhentelse af en udførselstilladelse i overensstemmelse med importlandets eksportkontrolregler, og fremsende dette til Justitsministeriet. Efter omstændighederne kan der endvidere kræves en såkaldt slutbrugererklæring, dvs. en erklæring fra importøren eller den endelige modtager om, at udstyret er til den pågældendes eget brug og ikke vil blive solgt eller reeksporteret.

Formålet med våbeneksportkontrollen er især at sikre, at Danmark overholder internationale forpligtelser i form af f.eks. våbenembargoer, og at der heller ikke i øvrigt eksporteres våben til lande, der er inddraget i krigsbegivenheder, eller hvor der er fare for væbnet konflikt. I den forbindelse er salgskontrakten mellem eksportøren og importøren og de heri indeholdte detaljerede kontraktvilkår om levering, betaling, mis-